

Христіанско ученіе, т. е. законы-ты и длѣжности-ты на вѣрж-тѣ. Владимиръ като по-возрастенъ не давалъ твърдѣ вниманіе на щото го учили; той обичалъ да прѣминува время-то си повече съ увеселителны дружба: тѣхны-ты ласкателства го благодаряха много по-добрѣ отъ тяжкы-ты уроцы, що му доказвахъ неистинство-то на бога Колада, който впълно позволяваше чловѣку да ся весели. А малкый Симеонъ съ голѣмъ ревность и прилѣжаніе ся учеше, та всякога успѣшно напрѣдуваше въ ученіе-то си; заради това и добрый му отецъ го проводи за да свърши науки-ты си въ Цариградъ. Тамъ понеже ся учи при най-добры-ты и учены учители, той можя да свърши философіѣ-тѣ, да изучи Гърцкѣ-тѣ словесность и да прочете както съчиненія-та на стары-ты философы, така и списанія-та на новы-ты чърковны учители. И тѣй въ нѣгово-то лице ся приготви единъ мѣдръ и достоенъ наслѣдникъ на Българскыя прѣстолъ. Симеонъ, откакъ свърши ученіе-то си, пѣтува по различни градове и области въ Имперіѣ-тѣ, па тога ся върна въ отечество-то си.

Борисъ, послѣ откакъ обсепа съ толкъсь добрини държавѣ-тѣ си, най-сѣтнѣ пожела да прѣмине послѣдни-ты дни отъ живота си въ постъ и молитвѣ, та въ 885 г. остави прѣстола на по-голѣмыа си сынъ Владимира, а той отиде да живѣе въ манастиръ. Нѣ слѣдъ три години быде принужденъ да остави монашеско-то жилище и да ся върне пакъ въ своя палатъ за да накаже недостойныа си намѣстникъ, който токо що ся отдалѣчилъ баща му, прѣдалъ ся на вся-